

Tango se uveljavlja na Balkanu –

3. Mednarodni tango festival v Ljubljani, Sloveniji – 12.-15.4.2007

Besedilo: Robert Schmitz-Niehaus

Slike: RSN

Prevod: Andreja Tomšič

Čudovito staro mesto Ljubljana v Sloveniji vabi k srečanju navdušencev tanga z vsega sveta –

Mednarodno-argentinske zvezde tanga dokazujejo veličino tega festivala:

Sebastian Arce & Mariana Montes

Pablo Villarraza & Dana Frigoli

Leandro Palou & Romina Godoy

Sebastian Misse & Andrea Reyero

Poučevanje v tango nuevo stilu na vseh nivojih. Ker so me na Ljubljano vezali tudi osebni razlogi, sem izkoristil priložnost in se odločil preizkusiti tudi ljubljanski tango festival.

Pričelo se je v četrtek zvečer v Grand hotelu Union, stari, spoštovanje vzbujajoči stavbi, ki je eden izmed najboljših hotelov v mestu. Kavarno so izpraznili, da bi plesočim omogočili dovolj prostora. Žal pa to ni zadostovalo, kot se je izkazalo tekom večera. Plesišče je postajalo čedalje bolj natrpano, čedalje ožje. Dobesedno preozko za nekatere goste, ki so ne le spregledali dejstvo, da je na plesišču, kjer je prostora za tri tirnice parov, že tako ali tako oblikovanih pet tirnic, temveč so brezobzirno nadaljevali s svojim velikopoteznim načinom plesa. Še dobro, da je bilo v skrajni sili možno plesati tudi v kadilskem kotičku ali na hodniku...

Slovinci drugače jemljejo tande strogo resno po argentinskem zgledu: plesišče se sprazni in pari se na novo oblikujejo, na preprost, odprt, direkten način. Za dobro izbiro glasbe so skrbeli DJ Matjaž, DJ Alan in DJ SuperSabino.

V preteklih dveh letih se je ves festival odvrtil v Grand hotelu Union – tako milonge kot tečaji. Na srečo pa sta Janja in Primož, organizatorja festivala, letos prepoznala potrebo po primernejših prostorih, ki bi bili kos veliki obiskanosti festivala. Te primernejše prostore sta našla v Cankarjevem domu, kjer je bilo ne le obilo prostora, temveč je bil ta še prilagodljiv ob različnih dnevnih časih. Cankarjev dom je kompleks zgradb iz socialističnih časov, ki je funkcionalno sodoben z vrsto prilagodljivih ločevalnih sten. Organizatorji festivala so najeli drugo klet Cankarjevega doma, katero so čez dan razdelili v tri prostore za tečaje, zvečer pa so jo spremenili v plesišče z odličnim parketom dimenzij 8x30m, ki je zadovoljilo vse okuse in na katerem je bilo vedno dovolj prostora do sosednjega para.

V naslednjih dneh se je na festivalu zvrstila vrsta delavnic, lepih milong in seveda spektakularnih nastopov maestrov. V soboto so imeli celo after-hour milongo do sedme ure zjutraj, in sicer v isti zgradbi, le v drugem prostoru, kjer pa so bila tla lepljiva in se je le težka plesalo.

Poleg tega so zgoraj v preddverju Cankarjevega doma v tango baru ves dan vrteli plesno glasbo. Za velikansko zaveso, ki je ločevala improvizirano kavarno od preostalega preddverja, pa je bilo mogoče zasebno povaditi na novo osvojeno znanje.

Organizacija je bila v vseh vidikih popolna: resnično profesionalna in hkrati izvedena s srčno predanostjo mnogih prostovoljcev in organizatorjev. Vsega spoštovanja vredna! Tudi PR je bil nekaj posebnega: kjer so drugod na voljo majhne razglednice, so tu ležale brošure formata A3. A žal le v slovenščini, čeprav bi bila angleščina skoraj samoumevna za tak mednarodni

festival. Vendar pa je to tudi edino, kar bi lahko bilo deležno kritike. Če odštejem dejstvo, da bi bila zelo dobrodošla tudi glasba v živo vsaj en večer, a to je seveda stvar osebnega okusa. V vsakem primeru pa *live music* pričara atmosfero, kakor je nobenemu še tako dobremu DJ-ju žal ne uspe.

Zadnji večer sta se nam pridružila še direktor Cankarjevega doma in njegova soproga. Oba sta dajala vtis, da sta zadovoljna z lepo izpeljanimi in dobro obiskanimi prireditvami. Kot se v mednarodni družbi seveda spodobi, so vsa oznanila organizatorjev festivala potekala v angleškem jeziku, vključno z zahvalnimi govori. Tako mimogrede: gospod direktor ni razumel niti besede, pa čeprav je že 24 let na čelu tega kongresnega centra. Njegova soproga, prava dama v kraljevskem stilu -kar se tiče obleke, še posebej pa izražanja-, je prevzela vlogo prevajalke in zbranim prenesla njuno zadovoljstvo s tem festivalom in željo, da se prihodnje leto ponovno srečamo.

Ponovnega srečanja prihodnje leto si želim tudi sam. Obisk festivala se resnično izplača, gotovo bom naslednje leto zopet v Ljubljani! Kakor tudi v vseh prihajajočih letih: pod takim vodstvom in s tako organizacijo bo ljubljanski festival kaj kmalu dosegel primerljivo velikost in mednarodno razpoznavnost festivalov v Amsterdamu, Berlinu ali Moskvi – primerljivo kakovost vsekakor že ima! Globok poklon Janji in Primožu.